

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Mă vestesc dis-de-dimineață că vin cuvânt în carte. E sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, și Eu Mă fac hrană pentru poporul Meu ca să-i dau și ca să petrec cu el cu cei din cer. Amin.

Voi, cei ce-Mi faceți primire la iesle, luați din gura Mea și dați, ca să fie hrană, fiilor. O, cine pe pământ s-a gândit să fie ceea ce fac Eu azi pe pământ peste voi? Este scris în prooroci de lucrul Meu de azi cu voi: *«Pomii vor da roadele lor; smochinul și vița de vie vor fi plini de roade, iar cei din Sion se vor bucura și se vor veseli de Domnul, Care le dă lor pe Învățătorul dreptății și trimite ploaie timpurie și târzie care adapă pământul, căci venirea Lui este sigură ca ivirea zorilor, și după două zile iarăși ne va da viață, iar în ziua a treia iarăși ne va ridica și vom sta și vom trăi înaintea Lui»*. Amin.

O, copii din grădină, o, copii din Sion, dați Sionului Meu bucurie și veselie și spuneți pomilor să-și dea roadele lor, că iată, Eu adăp, și totul să învieze în calea Mea, că vine ziua a treia, și poporul Meu se va bucura, căci scris este: *«Oricine va chema numele Domnului se va izbăvi, căci în muntele Sionului și în Ierusalim va fi mântuirea, iar între cei mântuiți, numai cei ce cheamă pe Domnul»*. Amin.

O, poporul Meu, o, Ierusalime, te-am învățat să Mă chemi. Vine ziua a treia, poporul Meu, și Eu am venit din timp la tine și ți-am dat ploaie timpurie și târzie și te-am învățat să Mă chemi, căci scris este: *«Venirea Lui este sigură ca ivirea zorilor»*. Și iarăși scris este: *«Între cei mântuiți vor fi numai cei ce cheamă pe Domnul»*. Amin.

Iată, poporul Meu, îți dau ție pe Învățătorul dreptății, și îți dau ploaie ca să rodești, și te ocrotesc ca să crești, iar tu să Mă chemi, că vine ziua a treia, și venirea Mea este sigură. Tu aceasta să lucrezi, că aceasta ți-am dat, iar de cele ce se petrec pe pământ să nu te temi. Ba, din contra, să te bucuri că Se apropie Domnul, izbăvirea ta, poporul Meu, numai să Mă chemi, fiule. Suspinul Meu se ușurează când gurița ta Mă cheamă, și Eu Îmi întocmesc venirea, și pentru tine dau Egiptul la pieire și îți grăbesc izbăvirea, iar mama Mea Fecioară se bucură ocrotindu-te, fiindcă tu ești poporul care cheamă pe Domnul ca să vină, și El va veni. Amin.

Cu sărbătoare de cuvânt pentru cei din cer și pentru ei să Ne dăm, mamă. Să punem masă dulce și să le dăm și să Ne bucurăm cu ei și să le arătăm ocrotirea Noastră, mamă.

– O, Fiule, o am pe România ca pe un vas cu flori în brațe, și aceasta este misiunea mea cea de la venirea Ta: s-o îngrijesc pe ea, s-o ocrotesc cu toate puterile cerești pe ea, s-o mângâi cu fiii Tăi din ea și s-o cuprind de jur împrejur cu îngerii și cu sfinții ca să facem din ea grădină de rai pentru cei ce cheamă pe Domnul, Sionul cel nou spre care se vor întoarce cei răscumpărați venind cu bucurie, căci scris este: *«Vor veni în Sion cu bucurie, și veselia cea veșnică va încununa capul lor, și vor fugi durerea, întristarea și suspinarea și se vor depărta de la ei, căci înaintea lor merge Domnul, și în urma lor tot El, și regi și căpetenii vor amuți, că acum ei văd ceea ce nu li s-a vestit și pricep ceea ce n-au auzit»*. Amin.

Eu, Fiule Doamne, am mare și multă lucrare pentru țara venirii Tale. Tu ești mângâiat de la poporul Tău din ea, că ea e țarina cu comoară în ea, căci iată marea lucrare a venirii Tale în mijlocul ei, și mulți văd în ea ceea ce nu li s-a vestit și înțeleg ceea ce n-au auzit. Venirea Ta cuvânt în România a făcut-o pe ea întâia între popoare, precum și era dintru început, Doamne. Eu mă rog pentru ea înaintea Tatălui și înaintea Ta, să-i păzești pe fiii Tăi din ea, și pe ea pentru ei și pentru Tine, Fiule Doamne, căci România e masa Ta de nuntă, salonul nunții, că Tu ai vestit prin profeți și ai zis: *«Acolo va fi cale curată, și se va chema cale sfântă și nu va trece pe*

acolo nimeni necurat, că nu va fi acolo cale întinată. Iar pe calea sfântă vor merge și cei fără de minte și nu se vor rătăci, căci pe ea orbii vor vedea, surzii vor auzi, șchiopul va merge drept, și va fi limpede limba gângavilor, căci vor curge izvoare de apă în pustiu, și pâraie în pământ însetat». *Amin.*

*O, Fiule Doamne, rugăciunea mea pentru ea, pentru țara Ta de azi, e rugăciune cum n-a mai fost. Păzește-o pe ea și umple-o de crini și de trandafiri, și pune credința aceasta peste ea că scrie în Scripturi despre o țară nouă, despre un munte din care vor curge legile Tale, cuvintele Tale, spre care se vor îndrepta neamurile pământului. Păzește țara Ta cea nouă, și să înverzească această grădină cu multul, și nici un rău să nu poată spre ea, căci Tu ești în ea Împărat mare, și Mire ești în ea, căci când Tu ai zis prin cuvântul Tău de peste ea: «Iată Mirele! Ieșiți întru întâmpinarea Lui!», au ieșit atunci cei ce au crezut și s-au pregătit pentru Tine și Te-au ascultat așa cum Tu le-ai grăit, și Ți-ai făcut mireasă în țara aceasta a venirii Tale, și Tu ești Regele ei, Fiule. Te rog pentru ea. Și de sus, și de jos, și din părți, și din mijlocul ei, păzește-o pe ea, și toiagul Tău din ea să odrăslească mereu cu multul, că Tu ai în ea popor pe care Te sprijini, și îl numești toiag al Tău pe cel de care Te sprijini cu venirea Ta, cu lucrarea Ta de azi, Fiule Doamne. Eu sunt mamă cerească, și am în brațe țara Ta de azi. Cu mâinile desfăcute peste ea și în tot jurul ei și în mijlocul ei, așa stau mereu, căci cetatea Ta este în paza mea pentru Tine, fiindcă atâta Te iubesc eu, Fiule Doamne. Voiesc să-mi înmiresmezi poporul Tău pentru mine, cea care-l păzesc și îl ocrotesc. Pâraie de Duh Sfânt și de miresme cerești să curgă din Tine prin el peste pământ. Te rog, Fiule, să-l ajuți zi și noapte pe el, că e micuț și plâpând poporul Tău, și e fără putere pe pământ, dar poți Tu pentru el. Fă-l să vadă că poți, că el are de dus povara venirii Tale, Fiule Care vii. Cercetează-le bucuriile și ajunsurile, durerile și lipsurile, iar greul lor du-l Tu, Fiule, că poți, că și ei duc greul Tău, Doamne, și sunt mici de tot și n-au sprijin de pe pământ, n-au, Doamne, n-au, și mult trudesce ei ca să aibă pentru lucrarea Ta. Îi văd necăjiți și apăsați de griji pe cei din grădină care poartă grijă de lucrarea Ta peste pământ. Îi văd întristați sub griji, așteptând puterea Ta mereu, că ei sunt micuți pe pământ, și au în grijă pe poporul Tău, Doamne Fiule. Eu sunt mama Ta și a lor. Du Tu greul lor, că poți, Fiule Doamne, iar ei să poată în Tine, că sunt mici. *Amin.**

– Ruga ta, mamă, e cu putere în ea, că duhul tău cel duios a putut mereu și mult prin ruga ta, și de deasupra țării Mele de azi tu Mă rogi în ea, mamă.

Te serbez aici cu cei mici ai Noștri, mamă. Numai cei mici au vrut să fie ai Noștri pentru zilele venirii Mele de acum. Cei mari n-au voit cu nici un chip să fie lângă cuvântul Meu cel făcător, mamă. Eu sunt Domnul, Care stârnesc marea și fac să mugească valurile ei, dar cei mari se fac că nu aud, mamă.

– O, mă doare adânc, Fiule Doamne! Mă doare de toată durerea Ta, dar cei mici ne sunt mângâiere. Trupul Tău, ca și trupul meu, stau nevăzute, dar stau de-a pururi deasupra României, că avem în ea cuvântul Tău, comoara cea de la sfârșit, pusă pe pământ, precum era și la început când cu cuvântul Tu ai întocmit cerul și pământul și toată facerea dintre cer și pământ, Fiule Doamne.

Voi, cei micuți care ați vrut cu Domnul și v-ați făcut casă a venirii Lui după două mii de ani, vă dau rugă să vă întăriți din zi în zi mai mult darul credinței, ca să se îplinească făgăduințele Domnului și venirea Lui, așa cum și El și profeții au făgăduit-o. Vă rog pe voi să trăiți ca în ziua venirii Domnului. Aceasta este ruga mea spre voi. Duhul și sufletul și trupul vostru să stea aprinse pentru El ca și cum ar fi ziua Lui, ziua venirii Lui, că mult veți ajuta voi cerul și pământul dacă veți asculta așa. Duhul umilinței care ține pe Domnul mereu lângă voi, să nu slăbiți în acest duh. Aveți grijă unul de altul cu duh duios pentru venirea Domnului. Schimbați-vă ca pentru El, din slavă în slavă, din trăire sfântă în trăire sfântă, din dor în dor, din cântec în cântec. Faceți-vă cântec dulce. Cântecele venirii Lui să-l cântați. Să fiți crini și trandafiri și să vă cadă sămânța pe pământ bun, și să crească din ea crini și trandafiri în calea

venirii Domnului, grădină verde, și numai flori peste ea să fiți și să prăsiți. Aceasta este ruga mea spre voi. Trupul meu și al Fiului meu sunt deasupra, și cu mâinile întinse vă ocrotim și vă dorim, iar voi să nu uitați aceasta, și să fiți și să trăiți și să iubiți ca în ziua venirii Domnului. Stați aprinși pentru noi ca și cum ar fi ziua venirii Lui, și mult veți ajuta cerul și pământul dacă veți asculta așa. Treziți-vă unul pe altul spre aceasta și schimbați-vă din slavă în slavă, că voi sunteți cei de la venirea Lui, fiii venirii Domnului. Amin, amin, amin.

– Te-ai dat, mamă, te-ai dat lor cu rugă, cu rugă pentru Mine, precum te dai Mie cu rugă pentru ei. Îi rogi să treacă din slavă în slavă spre venirea Mea. Îi rogi să facă sămânță coaptă, înflorind și tot înflorind, iar sămânța lor să fie luată de vânt, și pe pământ bun să încolțească și să prăsească, și să crească pe el crini și trandafiri în grădina venirii Mele. În toți cei care iau cuvântul Meu de la ei, în toți voiesc Eu să lucrez, dar unii se fălesc pentru ei înșiși împlinind din cuvântul Meu, și n-are cine să-i învețe pe aceștia duhul umilinței, care-i poate ține vii pe cei ce cred în coborârea Mea de aici. Omul îngâmfat în duhul lui în zadar ia cuvântul Meu de aici, că acela îl împlinește pentru slava lui, nu pentru slava Mea. Ferice, mamă, ferice celor ce se apleacă celor din grădina Mea de aici pentru cuvântul Meu de azi, ca să-l înțeleagă și să-l poarte cu umilință și nu spre căderea lor prin duhul mării de sine când cu zgomot urât dau ei să le pună pe ale Mele peste ei dând la o parte binecuvântarea, duhul ascultării, care-l binecuvintează pe om, duhul supunerii, care-l ridică pe om deasupra trupului său spre zidire sfântă și bineplăcută Mie.

O, ce frumoși sunt puii când au mamă, când au cloșcă! Ce adunați sunt ei sub ea! Ce hrăniți sunt cu hrană de mamă! Așa este și creștinul care stă sub povățuitor cu umilință și cu bucurie. O, mamă, numai cei mici au vrut să fie ai Noștri pentru zilele venirii Mele de azi. Cei mari n-au voit, și nu vor cu nici un chip să fie lângă cuvântul Meu cel făcător, mamă.

Eu sunt Domnul Dumnezeu, una cu Tatăl sunt, «Domnul, Care stârnește marea și face să mugească valurile ei», precum este scris. O, poporul Meu, «Pune-voi cuvintele Mele în gura ta și la umbra mâinii Mele te voi acoperi, ca să întind cerurile și să întemeiez pământul și să zic Sionului: tu ești poporul Meu», căci așa am grăit Eu prin profeți, și acum împlinesc. Amin.

O, poporul Meu, tu să nu fii al tău, ci să fii al Meu. Tu să nu ai ale tale, ci să ai ale Mele, poporul Meu, și să fii Sionul Meu. Tu să nu mai ai viața ta, ci s-o ai pe a Mea, și să fii atent dacă Eu îți spun aceasta ce-ți spun. Dați-vă unul altuia credință și trezire și împlinire și iubire și mângâiere, fiilor, că-L aveți peste voi pe Dumnezeu, și cine vă vede pe voi, să vadă aceasta, să-L vadă pe Dumnezeu peste voi. Amin. Eu și cu mama Mea v-am dat cerul în ziua ei de serbare. Cerul ca acoperământ vi-l dăm și de sus, și de jos, și din părți, și din mijlocul vostru, iar țara venirii Mele vă este leagăn, și în ea am ieslea Mea, și pe voi străjeri lângă ea.

Vine ziua a treia, poporul Meu. Te-am învățat mereu să Mă chemi, Ierusalime. Am venit din timp la tine și ți-am dat ploaie timpurie și târzie și te-am învățat să Mă chemi. Cheamă-Mă, poporul Meu! Cheamă-Mă! Mereu cheamă-Mă, că scris este: «În muntele Sionului va fi mântuirea, iar între cei mântuiți, numai cei ce cheamă pe Domnul». Amin.

Cheamă-Mă, Ierusalime, cheamă-Mă, Sioane, cheamă-Mă, poporul Meu, și te bucură să Mă chemi, că scrie în Scripturi de lucrarea Mea cu tine, și așa scrie: «Cei din Sion se vor bucura și se vor veseli de Domnul, Care le dă lor pe Învățătorul dreptății, trimițându-le ploaie timpurie și târzie care adapă pământul, căci venirea Lui este sigură ca ivirea zorilor, și după două zile iarăși ne va da viață, iar a treia zi iarăși ne va ridica, și vom sta și vom trăi în fața Lui». Amin.

O, vine ziua a treia, poporul Meu. Cheamă-Mă, cheamă-Mă mereu, căci între cei mântuiți vor fi numai cei ce cheamă pe Domnul. Te chem și Eu: vino spre slava Mea cu tine și nu te teme spre ea și nu te teme cu ea. Te-am chemat și te chem, și unul pe altul ne chemăm, ca să fie dorul cel ce ne leagă făcându-ne de nedespărțit, de-a pururi nedespărțiți, de-a pururi, poporul Meu. Amin, amin, amin.

01/14-10-2001